

Skatteutskottet besökte TULL-KUST

Kustrådet till Försvarsdeparte- mentet

Gäst vid babords pollare Björn Hartvigsson

Nedsättning av medlemsavgiften

Enligt TULL-KUSTs stadgar kan medlem under vissa förutsättningar få nedsatt medlemsavgift.

Nedsättning av medlemsavgift ges endast enligt punkt a, b, c. **Alla övriga betalar full avgift.** Nedsättning av avgift sker tidigast från månadsskiftet efter det att **skriftlig underskriven begäran inkommit**. När villkor enligt a – c inte längre är uppfyllda är medlem skyldig att anmäla detta.

a) Vid deltidstjänstgöring som omfattar minst 180 dagar och då lönen (inkl ev pensionsersättning) understiger 25.000:- betalas avgift enligt AK 1 *

b) Vid sjukfrånvaro om minst 50 % och om sjukfrånvaron varat mer än 180 dagar betalas avgift enligt AK 1

c) Vid tjänstledighet som omfattar minst 90 dagar då ingen annan inkomst erhålls betalas avgift som anges i AK 0

Beträffande återinträde ska den som uteslutits ur förbundet på grund av bristande betalning betala resterande avgifter om inte Förbundsstyrelsen annat beslutar.

* Exempel: Nedsättning enligt a) omfattar endast de som arbetar deltid, exempelvis lägre anställningsgrad än 100%, delpension enligt delpensionsavtalet där den sammanlagda bruttoinkomsten understiger 25.000:-, samt deltid enligt avtal om partiell ledighet för vissa arbetstagare på tullverket.

Nya medlemmar som **aldrig** tidigare varit medlemmar i TULL-KUST betalar halv avgift under första medlemsåret. Därefter gäller ordinarie avgift.

Insändare

Skickas helst via E-post till tidningen@tullkust.se eller på brev till adressen.

PÅ GRÄNSEN/TULL-KUST
BOX 1220
111 82 STOCKHOLM

Om Du skriver kort ökar chansen att snabbare få in din insändare. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta i texten. Du får skriva under signatur men redaktionen måste ha ditt namn. Redaktionen ansvarar inte för insänt material.

Glöm inte att besöka
TULL-KUSTs
hemsida för
senaste nytt

www.tullkust.se

innehåll

4 - 12

Förbundsrådet

Det årliga förbundsrådsmötet hölls i år på Hotell Foresta på Lidingö utanför Stockholm. På dagordningen stod budget 2013. Till förbundsrådet hade förhandlingschefen för fackförbundet ST, Åsa Erba-Stenhammar inbjudits för att tala om avtalsförhandlingarna.

9

Gäst vid babords pollare

är denna gång förbundsordföranden Björn Hartvigsson som Jan-Olof Jönsson träffade på Smögen.

12 - 14

Skatteutskottet besökte förbundet

TULL-KUST för ständigt en dialog med de politiska företrädarna i Riksdagen framför allt med de olika partiernas ledamöter i skatte- respektive försvarsutskottet. I detta nummer berättar vi om den senaste politikerträffen denna gång med delar av den socialdemokratiska gruppen i skatteutskottet

10

PÅ GRÄNSEN Nr 4 2012

Medlemstidning för anställda
i tullverket och kustbevakningen.

ISSN
0349-9626

UPPLAGA
3 300 ex.

TRYCKNING M.M
Edita Västra Aros

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och bearbeta insänt material.

Skicka gärna era bidrag på diskett. All redaktionell text- och bildmaterial lagras elektroniskt och görs tillgängligt via World Wide Web på TULL-KUSTs hemsida. Externa skribenter måste meddela förbehåll mot att få sitt text- och bildmaterial lagrat elektroniskt och mot publicering på www.tullkust.se I princip publiceras ej artiklar med sådant förbehåll.

ANSVARIG UTGIVARE/REDAKTÖR

Johan Lindgren
Tel 08-405 03 37
E-POST
johan.lindgren@tullkust.se

WEBBREDAKTÖR TULL-KUSTs hemsida

Björn Roos
E-POST
bjorn.roos@tullkust.se

REDAKTIONSKOMMITTÉN

ORDFÖRANDE

Lena Larsson

LEDAMÖTER

Bertil Höjer

Tel 08-405 03 56

E-POST

bertil.hojer@tullverket.se

Jan Martinsson

Tel: 040-661 33 99

E-POST

jan.martinsson@tullverket.se

Manusstopp
Nr 1 2013

25 januari 2013

Smygliberalisering

Så var vi då åter inne i den mörkaste tiden på året. Denna höst tycker jag har varit mycket gråare och dystrare än vanligt. Detta kan bero på att det varit osedvanligt mycket regnande som gjort allt mycket grått och blött. När jag suttit på tåget mellan hemorten och Stockholm har jag kunnat se att det råder högvatten lite varstans. Nya sjöar har bildats här och där och man förstår att det fallit stora mängder vatten från skyn vilket medfört att det just nu är otroligt blött runt om i landet. Det jag har tröstat mig med, när det regnat så här mycket, är det bra att bo som jag gör. Huset står på äkta bohusgranit och det regn som faller rinner lätt av berget och ner i Skagerack. Detta gör att man inte behöver oroa sig särskilt för att det t ex skall bli översvämning i källaren.

Under hösten har det centrala RALS-avtalet förhandlats klart. Just nu pågår fortsatta förhandlingar mellan arbetsgivare och TULL-KUST för fullt på våra båda myndigheter. Allt för att de nya lönerna skall bli klara så snart som möjligt. I detta ögonblick är det svårt att säga när detta blir fallet men som sagt så jobbar vi alla med och frågan vilken självklart har en hög prioritet. På Kustbevakningen pågår arbetet med att formulera ett remissvar på utredningen ”Maritim Samverkan”. TULL-KUST har inte fått utredningen på remiss, men under remisstiden för utredningen har den diskuterats mellan ledningen och TULL-KUST. Det har visat sig att vi har en samsyn på utredningens innehåll och slutsaser.

TULL-KUST konstaterar för sin del att det är en svag

och dåligt underbyggd utredning som innehåller i mitt tycke många felaktigheter och brister. Den saknar t ex helt ekonomiska eller andra konsekvensanalyser. Det enda som jag hittat och som jag tycker är positivt är att utredaren anser att de olika myndigheterna måste börja samarbeta. Detta är en åsikt som TULL-KUST haft länge; d v s att samarbeta i stället för att bara samverka. En annan sak som jag noterat är att utredaren inte skrivit eller tagit reda på hur de olika verksamheterna bedrivs och t ex undersökt hur många sjödygn marinens fartyg kontra Kustbevakningens fartyg används. Läste nyligen i ett nyhetsbrev att Riksrevisionen lämnat en rapport där bl a står att marinen har en strukturell obemannning. Den begränsade bemanningen gör t ex att marinens korvetter bara kan leverera 20 – 30 % av möjliga sjödygn, eller om man så vill, mest ligger i hamn. Samma siffra för Kustbevakningen är som jämförelse ett 70 %-igt utnyttjande. Försvarsmakten och SJÖFV, de större fartygen, ligger på ca 70 sjödag/år enligt uppgift från deras respektive redarföreträdare.

I det här sammanhanget är det viktigt att ha i minnet, även om det inom Kustbevakningen saknas det personal till våra sjögående enheter, så kommer användandet av myndighetens fartyg till sjöss upp på en betydligt högre siffra. Nu vet jag att det finns folk högt upp i Kustbevakningens ledning som anser att vi har för många fartyg i Kustbevakningen för att vi kan inte bemanna dem på rätt sätt. Jag tycker inte att det är rätt att vända och vrida på sanningen på detta sätt. Att Kustbevakningen just nu har för lite personal till våra enheter beror ju på att myndigheten inte nyanställde kustbevakare under ett par år.

Ett gravt misstag som nu gör att verksamheten haltar. Att vissa vänder på sanningen enligt ovan kan vara ett utslag av det gamla talesättet att "en svensk ämbetsman aldrig kan eller gör något fel". Att erkänna ett misstag är aldrig ens tänkbart inom den världen. I år har tack och lov en ny grundutbildning startats så på sikt kommer mer personal till båtarna men avgångar i form av pensioner m m gör att bruttot kanske inte blir något alls till sist.

Mycket av de höga siffror som Kustbevakningen kan uppvisa beror också på att vi har ett mycket flexibelt och verksamhetsanpassat arbetstidsavtal. I skrivande stund har vi som parter dessutom träffat en nytt provavtal för 001 serien, med individuell tertiallista.

Om vi tittar på vårt avtal så kan varje 001-fartyg göra 22-23 sjödagar per månad. Detta ger 22 dagar * 11 månader (en semestermånad borträknad) = 242 sjödagar. Tar vi bort 20% (en i mina ögon alldeles för hög siffra) för barnledighet, utbildningar, sjukdom etc. får vi ca 200 sjödagar.... MEN - skulle vi skita i semestermånad, de 20 %:en och säga 23 sjödagar/mån (vilket kan vara det mer riktigt) får vi 253 st sjödagar.

Riksåklagaren har i en skrivelse, Straffmätning i narkotikamål – rättsläget i september 2012, konstaterat efter en flertal vägledande domar i Högsta domstolen uttryckt följande: "Enligt min bedömning bör i förhållande till tidigare praxis i de fall endast omständigheter hänförliga till sort och mängd finns att tillgå, mängden narkotika fördubblas när det gäller gränsen mellan normalbrott och grovt brott".

Riksåklagare konstaterar vidare att det krävs hårdare bevisning för att få narkotika kurirer fällda.

Att domstolarna ökar både gränsvärdena för mängden narkotika som smugglas innan det kan anses som grov narkotikasmuggling samt att det blir svårare att döma kurirer gör ju våra myndigheters och därmed TULL-KUSTs medlemmars jobb än svårare. Det kommer att ta längre tid att utreda, då det behövs en starkare bevisning än tidigare mot kurirerna.

Med den personalsituation som råder inom Tullverket idag blir det ju följaktligen mycket lättare för de som håller på med smuggling av narkotika att få in detta i landet. Det blir troligen också lättare att få tag i folk som är villiga att vara kurirer när straffindringen blir väl känd.

Med andra ord så försvårar detta nya synsätt de lagövervakande myndigheternas arbete med att hindra narkotikan att flöda fritt i landet.

Ett förändrat synsätt som följaktligen varit föremål för offentlig debatt och insyn utan bara framkommet i skymundan i juristernas instängda värld.

Regeringen har på många sätt fört fram att vi i Sverige skall bekämpa den grova organiserade brottsligheten. Vi har i Sverige också haft en klar och tydlig linje att det är en nolltolerans mot narkotika som gäller. Vi är alla ense om att skall ha ett narkotikafritt samhälle. I linje med detta har båda våra myndigheter i sina regleringsbrev en tydlig prioritering från regeringen om att den grova organiserade brottsligheten skall bekämpas. Vi vet ju idag att mycket av brottsligheten finansieras genom

denna typ av smuggling.

Vad som gör mig förundrad är att regeringen förefaller helt förlamad, stillasittande och tigande i denna fråga. Den tycks helt enkelt bara acceptera att ett antal självutnämnda förståsigpåare i form av fyrkantiga jurister smygliberaliserar den svenska narkotikapolitiken och därmed kommer att bidra till ett ökat användande av droger m m till skada för såväl person som samhälle. Med dessa funderingar och tankar vill jag också passa på att önska alla medlemmar och övriga samarbetspartners

en riktig GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.

Ha`t Pe`nt

Tre mössor

Kustbevakningen, som är en relativt ung myndighet, söker fortfarande sin identitet. Det är svårt att se någon annan orsak till det annars ständigt pågående sökandet i Kustbevakningen. De flesta sökande finner även de som letar efter sin identitet, oavsett om det är fråga om person eller organisation, de tar bara olika lång tid. Hur ser det då ut för Kustbevakningen frågar sig vän av ordning. Idag har vi tre mössor att förhålla oss till det är KBV-, Polis- och slutligen Tullarmössan. Vilken är viktigast och framför allt vilken ska man bära till vardags. Till detta kommer uniform av sjösnitt, beväpning av polismodell och marschkängor typ militär.

Vilken mössa eller mössmärke ska då i normalfallet bäras av tjänstemannen, idag är detta inte alldeles klart? Det beror lite på till vem frågan ställs och framför allt hur den ställs. Som alltid beror svaret på hur frågan formuleras. Det finns ingen tydlig röd tråd i dagens system utan det känns som om Kustbevakningen är och rör i det mesta. Kustbevakningens viktigaste uppdrag handlar om att höja säkerheten till sjöss.

Kustbevakningen har ett eget ansvar för miljön till sjöss i fråga om löskomman olja eller kemikalier. Det har byggts och levererats fartyg och flyg för detta ändamål för mer än en miljard kronor. Detta är och har alltid varit Kustbevakningens viktigaste uppdrag sedan 1974 då Kustbevakningen, som då tillhörde Tullverket, fick ansvaret för detta. Det är denna verksamhet vi ska vara världs bäst på, hur ser det då ut idag? Två omfattande utsläpp, ett på västkusten och ett på ostkusten, talar sitt tydliga språk om vad det handlar om.

Grundförutsättningarna när det gäller löneförhandlingen inför ett nytt jobb eller vid den årliga lönerevisionen är

vad vill arbetsgivaren ha av mig? Hur mycket vill jag ha betalt för det? Vad är arbetsgivaren beredd att betala? Detta är i någon mening det mest grundläggande du och din arbetsgivare behöver ha en pågående dialog för att du och din chef ska vara överens om vilka uppgifter du har, hur du utför ditt arbete och hur du kan påverka din löneutveckling. Man kan säga att löneprocessen pågår året runt. Det sker genom att du håller koll på förändringar i dina uppgifter: Om du fått ökat ansvar, varit på utbildning eller om det hänt annat som ökat ditt värde på arbetsplatsen. Du behöver diskutera detta, och ditt arbete, med din chef kontinuerligt.

Det är dina egna prestationer som ska påverka din lön. Din lön ska bygga på din kompetens, dina prestationer och ditt engagemang. Om du vet vad din chef förväntar sig att du ska prestera ökar chansen till en bra löneutveckling. Om du inte vet vad chefen förväntar sig av dig för att du ska få en bättre löneutveckling, så ställ frågan.

Vår arbetsgivare i Kustbevakningen förespråkar att enda lönemodellen som är gångbar är lönesättande samtal. D.v.s. chefen och den anställde kommer överens om ny lön. Det låter enkelt och är enkelt för den som behärskar konsten att marknadsföra sig själv. Man får dock inte glömma en mycket viktig detalj. Den anställde är alltid och har historiskt alltid varit i underläge i förhållande till sin arbetsgivare, han eller hon är den svage i dessa sammanhang. För den som har talets gåva och kan marknadsföra sig själv är detta bra men det finns också motsatsen den snälle eller blygsamme som alltid, ofta med chefens goda minne, hamnar alltid i bakvatten. Arbetsgivarna förordar naturligtvis detta eftersom det är ett effektivt sätt att ta makten över lönebildningen. I en del förbund är detta den enda vägen till löneförändring. OFR förordar valfriheten för den enskilde. Han eller hon ska få lov att själv efter eget huvud och erfarenhet

Klas Johansson

Jan-Olof Jönsson

få välja vilken lönomodell som ska användas. Det är så demokratin fungerar och som våra företrädare i regeringen står på barriaderna och propagerar för, VALFRIHET. Det är ju en fundamental demokratisk rättighet att själv få välja av vem man vill bli lönesatt av. Det är och har alltid varit en grundläggande uppgift och funktion för facket. Facket motsätter sig inte utveckling och förändring över tiden därför valfriheten.

En annan lite mer oroande diskussion

som från och till gör sig hörd är varifrån våra stationschefer ska hämtas. En del förstå sig påare menar att dessa samt befälet till sjöss i våra stora fartyg mycket väl kan ersättas av icke kustbevakare. Bara att umgänget med denna typ av tankegångar tyder på att man inte vet särskilt mycket av vad kustbevakning är och vad Kustbevakningen ska ägna sig åt. Med denna retorik och inställning så kan det ju inte vara några problem med att ersätta stabspersonal i ledande ställning

med smeder, snickare, präster eller filosofer.

Kustbevakningen har idag en stor närvaro till sjöss, stor tillgänglighet, avancerad kompetens och en yrkeskår som alltid gör sitt yttersta när det verkligen gäller. Den är alltid bäst när det verkligen gäller, trasa inte sönder detta med en massa snömos.

Jösse & Klas

Kustrådet besökte försvarsdepartementet

Arets sista kustråd inleddes på förbundets kansli i Stockholm under tisdag den 4 december. Ett fulltaligt kustråd var församlat för att under några timmar summera och ta ställning till några ytterst viktiga frågor. Det handlar om tertialplanering av de stora fartygen KBV 001-serien, löneförhandlingarna och det pågående arbetet med reformering av vårt kollektivavtal, KBV-avtalet. På eftermiddagen var det så dags för kustrådet att gemensamt och i samråd bege sig till försvarsdepartementet och där bli träffa chefen för den civila enheten Ulrica Gradin och försvarsministerns stabschef Sofia Krigsman. Det var en ytterst intressant och givande träff där flera tunga frågor som rör Kustbevakningen diskuterades. Det handla bland annat om ekonomi och personalsituation samt utredningen Maritim Samverkan. Det är alltid värdefullt att få frågor och frågeställningar belysta från flera håll.

Björn i debattagen med Ulrica Gradin som är chef för den civila enheten på Försvarsdepartementet

Intensiv period

Då närmar sig storhelgerna med stormsteg och ytterligare ett år läggs bakom oss. Min mor sa vid något tillfälle att åren går snabbare ju äldre man blir och det är säkert rätt att man uppfattar det så. Jag minns när man gick i skolan, en hösttermin kändes som ett sekel, men nuförtiden så går perioden mellan sommarssemestern och Jul på en kvart.

För mig, Lena Larsson och Mats-Owe Johansson har de sista månaderna varit riktigt intensiva. Det har varit många bollar i luften. Personalfrågor, lönebildning, organisationsfrågor och så har då löneförhandlingarna kommit i gång på allvar. Vi hade som mål att vara klara så att den nya lönen skulle utbetalas i december, men tyvärr så blev det inte så. Detta trots att vi bokade många möten och viljan från båda parter har funnits där.

Man frågar sig då varför blev det inte klart, vad är orsakerna? Svårt att hitta ett tydligt svar, men man skulle kunna peka på ett par olika orsaker. En sådan är att vi inom två olika områden gjort lite djupare analyser. Det handlar dels om nyanställda inom processen effektiv handel, men även om gruppcheferna i båda kärnprocesserna. Allt sådant tar tid. Att sedan fler villkorsfrågor än vanligt ligger på bordet har gjort att vi är där vi är. Båda parterna är dock hoppfulla om att på lokal nivå kunna enas innan årets slut.

På så sätt skulle man på lokal-lokal nivå kunna förbereda sig, så att förhandlingarna där kan ta sin start efter helgerna. Väl där så bör inte processen bli speciellt lång och om jag får ge mig in på en gissning, så borde ny lön finnas i lönekuvertet som dimper ner i februari. Retroaktivitet gäller från 1/10-2012.

Rekryteringsfrågan återkommer jag till varje gång. Det handlar om vårt verks överlevnad. Positivt är att Verksledningen tillsammans med Personalavdelningen i år snabbat på processen och redan nu har det fattats beslut om att 20 man får anställas till Effektiv Handel och lika många till Brottsbekämpningen. Inom Effektiv Handel blir det övervägande klareringsverksamheten om får tillskott och det är synnerligen välkommet. Brottsbekämpningens lista över vilka figurer de vill anställa, är lite mer kontroversiell. Den innehåller inte en enda tjänsteman som ska bära uniform eller ingå i spaningsstyrkan. Detta trots stora pensionsavgångar inom just den verksamheten. Cirka 8 man av de 20 är Förundersökningsledare. Med stor sannolikhet kommer flertalet av dessa att rekryteras internt. Vi tycker att man måste tänka i ytterligare minst ett steg och se vilken dominoeffekt detta kommer att medföra och därför också starta en kurs för Gränsskyddare.

För ett par år sedan beviljades i princip inga ansökningar inom Effektiv Handel, gällande Delpensionsavtalet. Efter en del strapatser, fick vi en verksgemensam syn på hur detta avtal bör tillämpas. Som bekant så är ju avtalet en möjlighet och ingen självklar rättighet. Synen blev då att i normalfallet, skulle den som ansökte om 20% ledighet, efter den individuella prövningen, också beviljas detta.

Nu har man inom Brottsbekämpningen valt gå ifrån överenskommet synsätt och den individuella prövningen leder i princip alltid till avslag. Åtminstone inom KC GM.

Vi har vid två tillfällen nu fört upp frågan på Dialogmöte, men hittills har vi inte fått någon godtagbar förklaring till varför vår överenskommelse brutits.

Inom samma Kompetenscenter har

Peter Martinson

man också bestämt sig för att starkt ifrågasätta det system som den tidigare ledningen ihop med det lokala facket arbetat fram och som berömts i arbetsmiljökommittén och som går ut på att medarbetar över 55 år, kan befrias från att jobba på tjänstgöringslistor som innehåller hela nätter. Enligt mitt förmenande finns inget i hotbilden och inget i trafikbilden, som gör det nödvändigt att ändra befintligt system. Med tanke på resultatet som görs år efter år, så borde inte ledningen vara missnöjd

med det heller.

Spontant känns det som Processens eller den lokala ledningens misslyckande i att skaffa fram resurser till kompetenscentret, får en negativ effekt på arbetsmiljön.

Till sist vill jag bara ägna ett par rader om Tullverkets norrlandsfunktion. För ett par år sedan var just den verksamheten dömd att utplånas av den dåvarande ledningen. Via ett stort

fackligt engagemang tillsammans med drivkraftiga politiker överlevde verksamheten där. Nu har det gjorts en översyn och mycket tyder på att det bildas ett KC Nord, som i mångt och mycket rent organisatoriskt påminner om de andra kompetenscenterna. Det känns som en sannsaga och ett kvitto på att det går att påverka och göra skillnad.

God jul och Gott Nytt År

Åsa Erba-Stenhammar gästade TULL-KUSTs förbundsråd

Under två dagar 4-5 december 2012 hölls Tull- och Kustråd samt förbundsråd på Scandic Foresta, Lidingö. De bägge råden inledde sina respektive möten den 4 december. Kustrådet startade på förbundskansliet och hann med att besöka försvarsdepartementet. Tullrådet samlades på Foresta och besöktes bl a av Generaltulldirektör Therese Mattsson. Då denna tidnings pressläggning sammanföll med dessa möten redovisas längre referat endast på TULL-KUSTs hemsida www.tullkust.se. Den 5 december när förbundsrådet, som består av ledamöterna i tull- respektive kustrådet samt förbundsstyrelsen, sammanträdde var det Åsa-Erba Stenhammars tur att äntra podiet. Åsa är förhandlingschef i fackförbundet ST och har för OFRs räkning lett förhandlingarna gentemot motparten Arbetsgivarverket under de centrala avtalsförhandlingarna. Åsa är en engagerad facklig företrädare sprungen ur den fackliga myllan. Hon är en fröjd att lyssna till och hennes budskap till förbundsrådet var glasklar. Siffror i avtalet skapar stabilitet, valfriheten ska vara lokal, OFRs modell ger verkligt inflytande. Arbetsgivarverket vill att inflytandet ska tryckas ner på individnivå där arbetsgivaren i slutändan bestämmer.

Ett längre reportage med Åsa-Erba Stenhammar kommer i nästa års första nummer av tidningen.

**Text&Bild
J-O Jönsson**

Ombudsman Mats-Owe Johansson presenterar Åsa-Erba Stenhammar, förhandlingschef på Fackförbundet ST som gästade förbundsrådet och talade om de centrala avtalsförhandlingarna.

Skatteutskottet besökte kansliet

Tisdagen den 20 november träffade TULL-KUST delar av skatteutskottet. Det var ledamöter från utskottets socialdemokrater som hade kontaktat TULL-KUST och föreslagit ett möte. Följande ledamöter besökte förbundskansliet: Leif Jakobsson, vice ordförande i skatteutskottet, Peter Persson, Anders Karlsson, Christina Oskarsson, Hannah Bergstedt och Henry Pettersson, politisk sekreterare. Från TULL-KUST deltog Björn Hatvigsson, Peter Martinson, Lena Larsson och Jan-Olof Jönsson.

Vi informerade om vår syn på resursläget i Tullverket. Framför allt ser vi med oro på de stora pensionsavgångar som kommer de närmaste åren och där rekryteringen till kärnverksamheten inte genomförs i den takt som vi

anser behövs för att ha kvar dagens numerär. Diskussioner fördes också kring hur utvecklingen hade varit efter de organisatoriska förändringarna som genomförts och då speciellt den lyckade förändringen med inrättandet av Norrlandsfunktionen. Ledamöterna var också intresserade av att hör TULL-KUSTs syn på eventuellt behov av nya befogenheter odyl på tullens område.

Lena Larsson

Björn Hatvigsson hälsar skatteutskottets s-grupp välkomment ill TULL-KUSTs kansli i Gamla Stan

Några av ledamöterna som deltog i träffen på kansliet

Retorikkurs i Stockholm

För första gången arrangerade TULLKUST själva en tvådagars Retorikkurs. Kursen gick av stapeln under två intensiva och långa dagar den 6-7 november på Globe hotell i Stockholm. På kursen deltog 14 förtroendevalda, sex från Kust-avdelningar och åtta från Tull-avdelningar spridda från hela landet. Konstateras kan att intresset för att gå den här kursen har varit väldigt stort. Många hade anmält intresse av att få gå men tyvärr kan man av förklarliga skäl inte köra den här typen av utbildning i för stora grupper. Tanken med denna utbildning är inte att deltagarna ska bli de perfekta talarna utan att de skulle få instrument med sig för att kunna förbereda ett bra anförande, vare sig det rör en förhandling eller att hålla ett föredrag.

Föreläsare var Anders Nordström som kört retorik-utbildningarna arrangerade av TCO under många år. Vi valde att anlita Anders eftersom han är väldigt kunnig inom retorik samt att han är väldigt kunnig inom det fackliga området.

Under de två dagarna fick vi grundläggande kunskaper inom retorikens teori och praktik. Några av de saker vi gick igenom var att få lära oss retorikens grundstenar. Steg för steg gick vi igenom och övade på hur man bygger upp och genomför ett anförande med en inledning, bakgrundsbeskrivning, tes, argument och avslutning. En av de många saker som kan vara mycket användbara när man håller ett anförande är att använda sig av

bilder. Vi fick också prova en förhandlingssituation praktiskt där vi fick förbereda och framföra vår argumentation.

Några av deltagarnas synpunkter på kursen:

”Jag är väldigt nöjd med kursen. Jag blev inspirerad av att lyssna på Anders, han var så duktig på att väva in författare och poeter när han berättade om konsten att prata väl och med ett målande mer varierat språk. Väldigt bra tips på «bilder» man kan använda sig av som gör att talet blir mer intressant och inte så torrt.”

”Även om jag aldrig kommer att bli en jätteduktig talare så inspirerade han mig till att börja i det lilla formatet och göra det bästa av det hela.”

”Det hade varit bra om vi hade hunnit med lite mer om förhandlingsteknik”

Konstateras kan att man aldrig får för mycket av detta ämne, så i egenskap av utbildningsansvarig inom förbundet är det min ambition att arrangera fler kurser inom retorik framöver.

Åsa Gunnheden

Anders Nordström ledde retorikkursen som arrangerades i Stockholm

14 förtroendevalda från både kust- och tullavdelningar i förbundet samlades för att delta i retorikkursen i Stockholm

Gäst vid babords pollare

Text och foto:
Jan-Olof Jönsson

Det är en strålände morgon i slutet av juli, den verkliga sommarmånaden. Solen lyser från en klarblå himmel och en svag vind kan nått och jämt förnimmas. Termometern visar 19 plusgrader och klockan är strax efter 07. Efter några veckors mer eller mindre intensivt regnande känns väderomslaget mer än välkommet å andra sidan vem eller vad kan göras åt vädret? Ingen och ingenting så varför ens fundera, men det gör vi i alla fall. Rådande och kommande väder är ett av våra absolut käraste samtalsämnen, om detta kan vi språka med alla till och med en absolut främling, spelar ingen roll alla är med. Tar bilen och påbörjar färden norröver längs en av Sveriges vackraste vägar. Den följer västerhavet med skiftningar i naturen som är enastående. Efter en vresig och oberäknelig ås som måste bestigas ligger sedan vägen öppen, mil efter mil i rena slättlandet. Sjön skymtar till ibland den är aldrig långt borta men skymms ofta av

antingen vegetation eller bebyggelse. Jag är på väg utmed E6 och funderar lite kring mitt mål för dagen. Har några mil att avverka så det finns tid till att både fundera och hålla koll på trafiken. Jag är i Halland på väg mot Göteborg om nu någon trodde något annat. Trafiken är ganska intensiv trots en ganska tidig timma så det gäller att hålla koll. Har kopplat in farthållare så bilen rullar på och framför allt håller farten på rätt nivå. Jag skall vidare en bra bit norr om Göteborg förbi Uddevalla och vidare norröver för att lite senare lämna E6-an och ta vägen ut mot sjön. Vädret har förändrats från strålände solsken till en helmulen himmel med en vind som ibland känns lite snål. Det är ju så att vi lever och bor i ett avlångt land och det märks tydligt ibland. Naturen har markant skiftat karaktär, från slättland till karga klippor och klippformationer. Vegetationen har också förändrats nu syns mest strandgräs och annan växtlighet som hör denna del av landet till. Det är

Björn Hartvigsson hemma på Smögen

vackert här uppe man känner lukten av salt och tång, en omisskännlig doft som sätter både sinnen och minnen i rörelse.

Jag är på väg till Smögen en pärla längs på den karga bohuslänska kusten. För ett intensivt och aktivt fiskeläge numera ett välbesökt turistparadis för båtfarare på gott och för den fasta befolkningen. De gamla sjöbodarna har förvandlats till handelsbodas och restauranger och kommersen är i full gång.

Det fiskas i Smögen fortfarande men de gamla fina vita träbåtarna med

tändkulemotorer finns inte längre kvar. Det var trålare som landa sin fångst direkt till fiskhallen tidigt på morgonen. På eftermiddagen, vissa dagar i veckan, anländer räkrålarna med nykokta räkor till samma ställe. Detta var något många väntade och såg fram mot, nykokt räk.

Jag skall här uppe, mitt i hjärtat av Bohuslän, träffa vår förbundsordförande Björn Hartvigsson i hans älskade Smögen, och ni är som vanligt hjärtligt välkomna. **Hur känns det idag då, undrar jag lite trevande efter en välbehövlig**

”Jag tycker om den öppna dialogen som min politiska gärning lärt mig och det är enbart genom att vara med som man kan påverka och jag vill vara med”

kaffeslurk?

– Jättebra, allt är helt ok, utbrister Björn med en ”krabbtana” i famnen och annan bråte i form av ”böde-garn” och flöten där han sitter i sina blåbyxor och reder sina ”tenor”.

Vem är Björn Hartvigsson då, undrar jag vidare?

– En kort tjock gubbe mitt i livet, skrockar Björn på sin genuint bohuslänska dialekt. Nåja jag har i grunden ett rättvisepatos som jag lever efter. Alla ska behandlas lika och alla ska ges mer än en chans. Behandla andra som du själv vill bli behandlad är mitt motto. Jag gillar också att vara med och påverka och hjälpa andra. Jag tycker om den öppna dialogen som min politiska gärning lärt mig och det är enbart genom att vara med som man kan påverka och jag vill vara med. Annars är jag en lugn och sansad pappa med två vuxna härliga barn. Jag älskar livet och griper de tillfällen och utmaningar som ges.

Du har ett förflutet i handelsflottan och som fiskare, berätta

– I 16–17-årsåldern så gick jag till sjöss, detta var ett sätt att få komma ut i världen och få se sig omkring. Det var mest på somrarna som jag ägnade mig åt detta. Jag ville egentligen hålla på med fiske och därmed gå i min fars och farfars spår. Fisket är ju en del av livet i dessa trakter och därmed en del av mitt liv. Det fanns en gång en tanke om att gå in läsa på sjöbefälskola och därmed få lite behörigheter att köra fiskefartyg. Min

första inriktning var att bli fiskare på heltid men min far hade andra planer skulle det visa sig.

När blev det Kustbevakningen och varför?

– 1971 och då på inrådan av min far, Kustbevakningen tillhörde på den tiden Tullverket och min far träffa en del tullare och tyckte att de hade ett bra jobb som kunde passa också till mig

Ok men hur var förhållandet mellan fiskare och tullare? Det finns ju många historier om detta?

– Det var och är helt ok det kunde naturligtvis bli lite ansträngt vid hemkomst då vi varit iväg uppe i Nordsjön och fiskat en längre period. Vi hade ju då rätt till utförelse och det var väl alltid så att lite extra ville man ju alltid ha, skrattar Björn.

Björn knyter på sina krabbtenor, det går snabbt för han är rask och flink i fingrarna. Takterna sitter i ryggraden och går aldrig ur. Det är dags för krabbfiske och då gäller det att ha redskapen i ordning så att de kan fiska, inga redskap fiskar då de ligger i bodarna. Björn är på hemmaplan och trivs det både syns och känns. Det är med stor inlevelse han berättar vidare om livet på Smögen nu och då.

Hur ser du på Kustbevakningen vid en återblick?

– Det har varit en fantastisk resa. I de gamla båtarna fanns vare sig Decca Navigator eller radar, det var sjökort och bestickföring som gällde.

Man fick navigera och hålla koll på sitt läge genom att pejla, hålla kolla på fyrar, lysbojar och prickar. Decca och radar var dyrbara och moderna påfund som de då styrande inte tyckte kusten behövde. Man började ändå installera denna utrustning så att vi även kunde navigera i dis och dimma och därmed slapp ankra i väntan på bättre sikt.

Något speciellt du lagt på minnet?

– Ja jag kommer väl ihåg det första oljeutsläpp jag var med om.

Berätta, uppmanar jag nyfiket.

– Jo det var i Göteborgs norra skärgård, vi fick mer eller mindre ösa oljan med kaffeburkar eller vad vi nu kunde få tag i. Kaffeburkarna har numera fått skaft och försetts med nät och kallas idag oljehåvar. Detta tillsammans med andra moderna och effektiva upptagningsanordningar gör att Kustbevakningen är bäst i världen på att ta hand om löskommen olja till sjöss.

1974 så fick ju Tullverkets Kustbevakning ansvaret för miljön till sjöss berätta?

– Det var den gamle Generaldirektören Roland Engdahl som tillsammans med Sven Uhler drev på för att Kustbevakningen skulle få detta. Det är egentligen dessa två gentlemän som är ursprunget till den Kustbevakning vi har idag

Var det bättre förr?

– Nej, säger Björn bestämt, det var det inte.

Har du någon gång

funderat över ditt yrkesval?

– Nej inte i egentlig mening men ibland drar fisket, det sitter i generna inget att göra åt. Det har aldrig någonsin varit tråkigt att gå till jobbet någon gång, har alltid sett fram mot nästa arbetspass. Det är egentligen samma sak med den uppgift jag har nu.

Hur ser du då på Kustbevakningen i ett 10-årsperspektiv?

Det finns en utvecklingspotential och ibland går det fort det kan därför bli svårt att få allt att hänga med hela vägen. På något sätt så måste vi lära oss att bromsa upp, tänka och känna efter så att vi är med på alla plan och framför allt hinner med oss själva. Vi är duktiga på skruvar och muttrar men mjukvaran glöms bort. Det finns mycket som inte har kommit på plats ännu. Vi har nyss genomgått en omfattande förändring av den regionala organisationen, vi har fått nya stora fartyg, nya flygplan, nya miljöskydds fartyg samt också nya bevakningsfartyg. Formerna för allt detta är inte på plats ännu vi är i ett utvecklingsskede och har inte riktigt hittat formerna för mjukvaran ännu.

Kustbevakningen har ju övergett det s.k. kustbevakningskonceptet hur ser du på det?

– Jag är inte 100 % övertygad om att detta är rätt väg att gå. Specialkunskap på olika områden behövs naturligtvis och kommer att behövas även framöver. En sak ska vi dock inte glömma

bort och det är att fartygen och båtarna i Kustbevakningen är våra arbetsredskap. Utan dessa kan vi inte utföra vårt uppdrag som regering och riksdag har beslutat om. Sen går det heller inte att utföra något som helst kustbevakningsjobb utan KBV-utbildningen som ger laga befogenhet för tjänstemannen. Man bör absolut se över dagens behörighetssystem och anpassa det till hur fartyg och båtar används. Det handlar om anpassning inte om att tumma på kvalité eller kompetens.

Du engagerade dig tidigt som facklig företrädare, varför?

– Jag fick en förfrågan om jag ville bli sekreterare i kustavdelning 14 och på den vägen är det. Sen har jag alltid varit intresserad av samhällsfrågor i olika sammanhang.

Fackets påverkansmöjligheter hur ser du på dem?

De är stora men inte oändliga naturligtvis. Utan att gå närmare in på vad så finns det flera exempel på hur facket med stora framgångar varit drivande i olika processer.

Du är ju förbundsordförande idag, när valdes du till detta uppdrag?

– Min företrädare Karl Gunnheden lämnade TULL-KUST för att tillträda en chefsbefattning på Tullverket 2002. Successionsordningen i TULL-KUST innebar att jag som förste vice ordförande fick ta över som ordförande fram till ordinarie förbundsråd som samlas i december varje år. Förbundsrådet, som genomför bl.a. fyllnadsväl, valde mig som ordförande i TULL-KUST fram till ordinarie kongress i Lund 2003.

Sen då, undrar jag?

– Vid TULL-KUST kongress 2003 valdes jag som ordinarie ordförande för kommande mandatperiod och på den vägen är det

Du är den förste kustbevakare som valts till denna befattning hur ser du på det?

– Ja egentligen är det så men för en del år sedan var vi ju alla anställda i Tullverket. Var man kommer ifrån eller vilken ryggsäck man råkar ha betyder inte så mycket vi ska ha den som våra medlemmar anser vara bäst att hantera uppdraget.

Du har ju också ett förflutet som kommunpolitiker är det något som hjälpt dej på vägen?

– Absolut, jag jobbade på en ganska hög nivå i Sotenäs kommun, satt i kommunstyrelsen och hade även en del andra uppdrag. Jag är väl bekant med hela Bohusbanken och stora delar av Göteborgsbanken i riksdagen. Detta har under tidens gång visat sig vara mycket värdefulla bekantskaper.

Vad önskar du mest av allt just nu?

– Att vi kan enas kring de stora och viktiga frågorna som ligger i ”pipen” och pockar på uppmärksamhet. Det gäller den utredning som nyss kommit om Maritim Samverkan, det gäller stationschefsfrågan och det gäller en kommande lönerörelse. Ett annat stort jobb som nyss påbörjats är översyn och anpassning av vårt kollektivavtal.

Finns det någon bok på ditt nattduksbord, undrar jag avslutningsvis?

– Jo det finns det och den har funnits där ett bra tag?

Samma bok?

– Ja för som regel somnar jag efter någon sida, skrattar Björn.

Jag samlar ihop mina grejer och stänger igen anteckningsblocket och funderar över vad jag just fått mig till livs. Det har varit några spännande timmar med Björn som är en härlig person att lyssna till. En person med stor integritet och ett stort

varmt hjärta. Han älskar att vara till hands och finnas till. Han älskar också sitt uppdrag som ordförande. Hans yngsta son uttryckte en gång att min pappa fått det mest perfekta jobb man kan tänka sig. Björn undrade naturligtvis varför och får till svar från sin son att nu kan du ju ”tjöta” hur mycket du vill. Visst så är det och visst ”tjötas det” men det är det som slutligen ger resultat åt ena eller andra hållet.

Jag påminner Björn om att vi inte ätit lunch varpå vi beger oss ner till Smögenbryggan för att hitta något bra lunchställe.

”Var man kommer ifrån eller vilken ryggsäck man råkar ha betyder inte så mycket, vi ska ha den som våra medlemmar anser vara bäst att hantera uppdraget.”

Utkik från akterdäck

Har inte varit på plats vid babords pollare på ett tag. Det är med viss saknad jag konstaterar detta. Det är alltid inspirerande med ljudet från sjön och vinden som sveper kring pannan. Detta är egentligen alltings ursprung. Som gammal sjöman så vet man att allt sant och vettigt är sprunget ur havet. Den som inte på rätt sätt respekterar sjöns krafter och makt får problem med kung Neptunus. Kung Neptunus och hans hov är havens härskare. Vid vissa passager måste man på ett eller annat sätt uppmärksamma detta och framför allt inviga den oinvigde i vad detta innebär. Det är en ritual som är åtskilliga år på nacken.

Vissa saker glömmar man aldrig. Som mötet med denna havets mäktige konung. Dagen, för snart 38 år sedan, då jag korsade ekvatorn första gången. När Kung Neptunus steg upp ur havets djup för att under högtidliga former dubbade mej och tre andra sjöbröder till fullvärdiga sjömän. Han är mäktig och respektingivande med sin guldcape, sin krona och sin treuddade spira. Han är till hälften fisk och till hälften människa. En stor dag. Efter några resor mellan Japan och Europa fortsatte vi mot södra halvklotet och korsade ekvatorn och ner på södra halvklotet, för att några dygn senare återvända

till det norra halvklotet. Det sägs att kung Neptunus enbart besöker förstagångskorsare. Det må vara hur det vill med den saken men det lära både klokt och en god sed att skänka honom en vacker offergåva varje gång ekvatorn passeras. Att hålla havets konung på gott humör är av största vikt.

Dagen då vi seglade över den osynliga linjen låg havet stilla och spegelblankt bara en långsam och djup dyning kändes. Skepparen ombord höll högtidstal till Neptunus ära, vi skålade i varjehanda tillblandade drycker av skilda kvalitéer. Dopet förrättades i ett kar fyllt till bredden med en vätska som till utseende och karaktär var svår att bestämma.

Vi fyra som skulle dubbas fick knäböja runt dopkaret där den omiskännliga doften av dieselolja steg upp i näsborrarna. En efter en dubbades vi under mycket strikta och högtidliga former, själv blev jag dubbad och erhöll ett namn som jag ännu bär med mej nämligen ”jösse”. Det är något som jag med stolthet och nostalgi burit med under alla år som gått sedan dess.

Detta handlar inte enbart om passage av ekvatorn det finns andra viktiga passager till sjöss som man måste respektera. Det gäller passage av vändkretsarna, kraftans och stenbockens vändkrets samt även passage av polcirkelarna. Den som passerat ekvatorn behöver

dock aldrig dubbas om på nytt eftersom den passagen räknas som den viktigaste och mest betydelsefulla.

Nåja det har runnit mycket vatten under broarna sedan dess men sjön måste man alltid respektera, den har alltid övertaget men rätt hanterad är den lätt att umgås med. Östersjön har under de senaste två decennierna varit min hemvist under arbetstid. Ett hav som är nyckfullt och svårhanterligt då vinden friskar i och når kuling styrka. Att korsa Hanöbukten, i sjömanskretsar lilla Biscaya, eller runda Sandhammaren i kuling eller storm är alltid en utmaning även för den mest erfarne sjöfarare, den som provat på vet vad jag partar om.

Något annat än sjö och hav står för dörren nämligen en kommande jul. Det är ju en fridens och barnens högtid i första hand sägs det. Förr kom julen alltid en gång om året men på senare tid verkar det som om den kommer lite oftare. Man hinner nätt och jämt plocka undan julsakerna förrän det är tid att ta fram dem igen. Det är naturligtvis en känsla, för vid en kontroll i kalendern så kommer julen precis som den alltid gör, en gång om året. Julen blir alltmera lik semestern på många sätt. Det gäller att hinna med så mycket som möjlig det ska städas, fejas besökas i en icke sinande ström. Skillnaden är den att semestern innebär så mycket mera av ledig tid än julen i de

flesta fall. För egen del blir det som alltid jul med mat, barn och barnbarn inget annat. Kör så det ryker
God Jul
Jösse

UFE-möte i Köpenhamn

De olika ländernas delegater samlade till gruppfoto under mötet som denna gång hölls i Köpenhamn

UFE-mötet hölls denna gång i Köpenhamn den 18-20 september.

Tull-Kust representerades av Björn Hartvigsson, Peter Martinsson, Jan Martinsson och Mats Hansson.

UFE är en förkortning som står för "Union of finance personell in Europé"

Med andra ord ett gemensamt fack för skatt och tulltjänstemän i Europa.

UFE har ca 400.000 medlemmar organiserade i 40 olika fackföreningar från 20 länder i Europa. UFE är sedan uppdelat i två olika grenar, en "tax commission" och en "customs commission".

Många av medlemsländerna har idag tull och skatt som en och

samma myndighet tex. Danmark. Detta till skillnad från oss övriga nordiska länder.

Kvällen innan mötet träffade vi våra nordiska kollegor för att diskutera innehållet i de kommande dagarnas möte.

Några val innehöll inte detta möte, utan de sker först vid nästa kongress.

Första dagen var det så dags för "customs commission" där vi deltar. Varje land avger här en rapport om vad som hänt inom respektive myndighet, vilka politiska beslut som blivit tagna och hur dessa påverkar medlemmarna och deras villkor som tulltjänstemän.

Uppsägningar, lönesänkningar och outsourcing av vissa delar av verksamheten visade

sig närmare vara regel än undantag. Näst intill samtliga länder på kontinenten redogjorde för liknande situationer om än i olika omfattning.

Här har verkligen finanskrisen fått stora negativa för våra kollegor. De länder på kontinenten som redovisade inte fullt lika dystra rapporter var Tyskland och Holland.

Så när turen kom till oss och vi kunde berätta om en förhållande stabil budgettilldelning under senare år så väckte detta givetvis uppmärksamhet och det ställdes en del frågor. Vårt stora problem kvarstår dock och det är givetvis att myndigheten inte rekryterar i den omfattning de stora pensionsavgångarna

skapar behov av. Att färre gör allt mer håller inte i det långa loppet. Vad de övriga nordiska länderna rapporterade om finns ju utförligt beskrivet i förra numret av tidningen i den artikeln som handlar om NTO-mötet i Köpenhamn. Men kort sagt så är läget i Norge och Finland vad det gäller budgettilldelning snarlikt vårt. Island håller så smått på att återhämta sig efter krisen där några år tidigare. Danmark fick som bekant tidigare ett tillskott av tulltjänstemän för kontroller vid tyska gränsen och Öresundsbron. Nu har man en ny regim vid makten som ifrågasätter om detta är förenligt med vad EU tillåter. När vi sedan frågar de länder

Det var på 50-talet

TULL-KUSTs representanter lyssnar till en delegats anförande.
Från TULL-KUST deltog, Jan Martinsson, Mats Hansson, Peter Martinson och Björn Hartvigsson.

Det var i Malmö. Det var vinter och det var blåsig och det var så jävla kallt som det kan bli på en blåsig kaj i södra Sverige. Det visade sig emellertid vara lika kallt inne i visitationslokalen "Lubeckaren", ett gammalt plåtskjul byggt före 1890, där tullarna själv fick elda i en gammal kolkamin. I Visitationslokalen var posterade tulluppsyningsmännen Sven Strand och L. På kajen patrullerade och frös tullvakten C.O.G. Köpenhamnsbåten hade anlänt. Passagerarna gått i land och visiterats. Allt var lugnt men kallt. Det var så kallt att tulluppsyningsmännen beslöt sig för att "göra en invisitation" på båten som gick efter turlista Malmö - Köpenhamn. Tullvakten fick order att stanna kvar på kajen, men dessutom passa telefonen på expeditionen, hur nu det skulle gå till. Sven, som för övrigt varit svensk mästare i diskuskastning och även femkamp, men som nu på äldre dar fått värk tog ledningen. Hovmästaren uppsöktes och Sven började tala om kylan, vädret och värken och frågade efter denna inledning om man kunde få köpa en "tjänstesup". Detta gick för sig. Jag kommer ihåg att på denna tid kostade en sup på Köpenhamnsbåtarna en svensk krona, och det var samma pris för en exportöl. Man fortsatte tala om väder kyla och värk och efter en stund frågade hovmästaren om herrarna önskade "en till".

Sven svarade artigt ja tack men L. avböjde. Avgångstiden för båten började närma sig och tullarna var ju tvungna att gå iland så Sven frågade hur mycket man var skyldig. Hovmästaren svarade gentilt att detta stod rederiet för. På landgången erhöll Sven världens utskällning. Du visste det din jävel, att vi skulle slippa betala, varför sa du ingenting innan vi gick ombord, så jag också kunde tagit två. efter detta pratade inte L. med Sven på flera månader. Det var så uttrycket snällheten bedrar visheten uppkom.

Vintern och kylan fortsatte emellertid, liksom blåsten på kajen och värken i Svens leder. En vecka efter händelsen blev kajvakten C.O.G. beordrad av Sven att följa med ombord på Köpenhamnsbåten. C.O.G. trodde det gällde en införsegling eller brytande av tullplomber, eller dylikt. När de kom ombord igenkändes Sven genast av hovmästaren, som frågade om han fick bjuda på en sup i kylan. Sven tackade genast ja och efter viss tvekan följde tullvakten C.O.G. den äldre kollegan och tackade ja, men bara en liten en.

Suparna serverades. Sven bet inte av, tog hela och skakade demonstartivt på höger ben och kommenterade "där satt den jäveln". Hovmästaren kände sig då skyldig att fråga om det skulle vara "en i det andra benet". Tullvakten C.O.G. tackade artigt nej tack men tulluppsyningsmannen med värken tackade ja. Efter att ha diskuterat sjöfarten

som drabbas av finanskrisen vad de gör för att skapa opinion för sin sak, får man ett dystert svar:
-Det är ju vi statsanställda som i allmänhetens ögon är en av anledningarna till den uppkomna krisen, Det är svårt att bilda opinion då.
Efter att hört flera av rapporterna från våra kollegor nere på kontinenten inser man på ett påtagligt sätt hur förödande effekter har blivit. Än så länge har vi klarat oss hyfsat, måste det förbli så. Två resolutioner blev godkända på mötet en på skatteområdet och en på tullområdet. Båda påtalar på ett tydligt sätt vilka konsekvenser de stora nedskärningarna kommer att medföra de kommande åren.

UFE:s uppdrag fram till nästa kongress är därför mycket tydligt: Att för EU och för kommissionens ordförande Jose Manuel Barosso påtala behovet av resurstillskott och på det sättet kunna påverka respektive medlemsland att stärka sina skatte och tullmyndigheter.

Mats Hansson

Forts. på nästa sida

Nils Rosendahl till minne

Förre tullinspektören Nils Rosendahl avled den 11 oktober, efter en kort tids sjukdom, 66 år gammal.

Nisse, som han kallades, började sin tullarbana vid dåvarande Tullkammaren i Helsingborg den 17 juli 1972. Efter att ha tjänstgjort på dåtida trafik- och kontrollgrupper och genomgått tullmästarkurs 1986, kom han som spanare till tullkriminalavdelningen. Det var på den tiden spaningsgrupperna, i Helsingborg, togs i anspråk till brottsutredningar, initialt. Det var innan Tullverket datoriserade så blanketterna skrevs på skrivmaskin.

Det var Nisse som fick ta sig an Holmérs livvakt P-O Carlsson, då denne fastnade i Helsingborgstullen den 1 juni 1988, för övrigt frukten av traditionellt, icke underrättelsebaserat tullarbete, tvärt emot vad myten säger. Detta var inledningen på den så kallade "Ebbe Carlsson-affären", vilken fick stor medial uppmärksamhet. Nisse berättade om att han var i telefonkontakt med dåvarande Säpochefen Sune Sandström och om hur denne ville att det inte skulle stå avlyssningsutrustning i beslagsprotokollet. Ett kort ögonblick greppade Nisse "tipex"-burken innan han ställde den åt sidan och lät avlyssningsutrustningen förbli vid sin rätta benämning. Så agerar en tjänsteman som är utrustad med en moralisk kompass och som inte låter sitt handlande styras utifrån påtryckningar. Vid huvudförhandlingen i Stockholm vittnade Nisse tillsammans med två Helsingborgskolleger. Om jag ändrat i protokollet, hade jag fått sätta mig på de anklagades bänk, vid sidan om Ebbe, menade Nisse lakoniskt.

Nisse avslutade sin tullarkarriär med att vara hundförare först med narkotikasökhunden "Sigge" och slutligen med "Chivas", som pensionerades med "husse".

Jag hade förmånen att tjänstgöra med Nisse från 2004 fram till hans sista tjänstgöringsdag den 20 mars i år. Nisse var en ärlig och till hundra procent pålitlig kollega med ett starkt rätts- och rättvisepatos, alltid engagerad i sin yrkesroll, inte minst i fackliga frågor. Jag vågar påstå att Nisse var lite stolt över att vara tulltjänsteman och det hade han all anledning till. Hans humor tog sig bl a uttryck i hans förmåga att imitera. En del kolleger och f d kolleger ingick i repertoaren. Den musik som vår generation vuxit upp med, var hans stora intresse. En musik med rötterna i 50-talets rock 'n roll och som utvecklades och fick uppsving på 60-talet och framåt. Ofta när vi gemensamt färdades i tjänstebil hade Nisse med en CD som vi avlyssnade under resans gång.

I början på september ringde Nisse och berättade om sin sjukdomsbild och om vad som väntade honom. Detta gjorde han på ett närmast sakligt och osentimentalt sätt, vilket gjorde ett starkt intryck på undertecknad.

Med Nils Rosendahl har en rejäl människa och en mycket god vän och kamrat gått ur tiden. Alldeles för tidigt.

Carl Hyltén-Cavallius

Vän och kollega

Helsingborg

och vädret i 10-15 sekunder
höjde Sven glaset och sa
skål och sparkade åter med
höger ben, med kommentaren
"satan den satt i samma ben".
Tullvakten fann nu för gott att
återgå till kajpatrullerandet.
Huruvida Sven fick utjämnat
vätskebalansen i det andra
benet, förtäljer inte historien.
C.O.Gunnar Larsson
Kajvakt i Malmö 1952-61.

Till minne av Stefan Niklasson

Det var med stor sorg och bestörtning som Stefan Niklassons bortgång kom till vår kännedom, det vill säga Bengt Jansson, Leif Olsson, Bertil Höjer.

Som tillsammans med honom var med om att bygga upp den moderna hundverksamhet som Tullverket har idag. Med ett centralt uppdrag att försöka effektivisera och modernisera en verksamhet som levtt ett liv enbart med stöd av externa leverantörer utan att ha haft en egen organisation var givetvis kravet stort att försöka hitta nödvändig kunskap inom ämnet mycket stort.

Stefan besatt efterfrågad kunskap och tillsammans med Bengt och Leif genomgick han som de första någonsin inom Tullverket en Besiktningmannautbildning, där arrangören var Svea livgarde.

Utbildningen var som sådan en ren förutsättning för att i egen regi börja kunna träna anskaffa och lära upp narkotikasökhundar.

Tillsammans med dåtidens Tullskola i Norrtäljes mycket stora och positiva vilja att ta på sig ansvaret att organisera upp en effektiv utbildning så var givetvis valet av Stefan ,tillsammans med Bengt och Leif självskrivna som lärare.

De tre kom att representera en oerhörd tillgång till kunskap i hundverksamheten samtidigt som de bidrog till fantastisk framgång inom ämnet.

Ett arbete som utanför Tullverket kom att uppmärksammas och sätta Tullverkets hundtjänst på kartan.

Tillsammans kom de att populärt att kallas för DE TRE VICE MÄNNEN och sällan har väl ett epitet passat bättre än just här.

Stefan, med sitt engagemang stora kunskap och inte minst tålmod, där väl jag Bertil Höjer, som en central byråkrat förmodligen enligt Stefan representerade okunskapen, dock klarande Stefan galant av detta och kom istället alltid med konstruktiva motargument och goda ideer.

Saknaden är mycket stor efter Stefan och vi konstaterar att Tullverkets hundtjänst drabbats av en mycket svår förlust,

För oss som kände och verkade tillsammans med Stefan är vetskapen om att han inte längre är med oss svår att bära, om också trösten finns där att Stefan alltid kommer att finnas kvar i våra minnen

Våra tankar går till hans familj, hustrun Inger samt den älskade dottern Malin. Stefan Vila i frid.

Bertil samt Bengt och Leif

Tack

Ett stort tack för all uppvaktning i samband med min sista tjänstgöringsdag.

Benny Fremlén

Stort tack till alla arbetskamrater, f.d. arbetskamrater, ledning o TULL-KUST för uppvaktning, blommor, presenter och den härliga avslutningsdagen i Ekens skärgård. Minnesvärda stunder för pensionärlivet.

Kjell Holmberg

Ks Vänersborg

TULL-KUST KANSLI

POSTADRESS
Box 1220, 111 82 Stockholm

BESÖKSADRESS
Västerlånggatan 54

TELEFON
08-405 05 40

TELEFAX
08-24 71 46

E-POST
info@tullkust.se

INTERNET
<http://www.tullkust.se>

EXPEDITIONSTIDER

sep-apr	månd-torsd	08-00 - 16.30
	fred	08.00 - 16.00
maj-aug	månd-torsd	08.00 - 16.00
	fred	08.00 - 15.30

POSTGIRO 2364-8
FÖRBUNDETS PRESIDUM

ORDFÖRANDE
Björn Hartvigsson
Tel 08- 405 05 36
0709 - 40 29 94 (mobil)
E-POST
bjorn.hartvigsson@tullkust.se

1:E VICE ORDF
Peter Martinson
Tel: 042 19 86 99
E-POST
peter.martinson@tullverket.se

2:E VICE ORDF
Jan-Olof Jönsson
Tel: 070 - 509 18 25
E-POST
xenmedia@telia.com

LEDAMOT KUSTBEVAKNINGEN
Klas Johansson
E-POST
klas.johansson@kustbevakningen.se

LEDAMOT TULLVERKET
Lena Larsson
Tel: 08 - 405 05 35
Mob: 070 - 650 95 29

E-POST
lena.larsson@tullkust.se

FÖRHANDLINGS- OCH AVTALSFRÅGOR
Mats-Owe Johansson 08-405 05 38
E-POST
mats-owe.johansson@tullkust.se

EKONOMI OCH ADMINISTRATION
Johan Lindgren (Föräldraledig)
E-POST
johan.lindgren@tullkust.se

Åsa Gunnheden 08-405 05 37
E-POST
asa.gunnheden@tullkust.se

Sara Einarsson 08-405 05 40
E-POST
info@tullkust.se

Posttidning B

Returadress:

TULL-KUST,

Box 1220,

111 82 STOCKHOLM

PÅ GRÄNSEN
Önskar alla läsare
en God Jul
och ett
Gott Nytt År

TULL-KUST har i år bestämt sig för att avstå från att skicka julkort och istället ge en gåva till RNS (Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle) för att stödja deras viktiga arbete för ett narkotikafritt samhälle.